

AHLAK

A) AHLAK'IN TANIMI: Sözlük anlamı; yaratılış mayası, yerleşmiş huy... Terim anlamı; Kişinin DOĞUŞTAN getirdiği, zorlanmayıp İSTEYEREK ve SÜREKLİ yaptığı İYİ ve GÜZEL DAVRANIŞLARA ahlak denir. Örn: Dürüstlük, cömertlik, v.b.

B) AHLAK DUYGUSUNUN TEMELİ: İnsanın içinde DOĞUŞTAN var olan huydur. Her insan doğarken ahlak duygusu ile gelir. Aynı sevinme, üzölme duygusu gibi..

C) AHLAK İLKELERİNİN TEMELİ: Ahlaktaki iyi ve güzel kaideler, DİN (Kitap, Sünnet) ile oluşur. Yani ahlaki kuralları, Din belirler. Örn: Yardımseverlik, yalan söylememek gibi şeyler dinde emredilmiştir. Yalan, cimrilik gibi şeyler dinde yasaklanmıştır. Özetle ahlakın kaynağı Din'dir. Felsefe diliyle Etik'in temeli: Din'dir.

D) SORU? İnsanlardaki ahlak duygusu doğuştan var ise niçin yeryüzünde bazıları güzel ahlaki ortaya çıkarıyor da bazıları güzel ahlaki ortaya koymıyor

kötü ahlak oluşuyor? Sevinme duygusu var ve ortaya çıkıyor ama niçin güzel ahlak ortaya çıkmıyor?

E) GÜZEL AHLAK'IN OTAYA ÇIKMASI İÇİN YAPILMASI GEREKENLER: Allah, her insanın içine ahlak duygusunu bir TOHUM, MAYA, ÖZ olarak yerleştirmiştir. Bu ahlak duygusunu geliştirmek, ortaya çıkarmak insanın kendisine düşen bir görevdir.

İşte bu ahlak duygusunun gelişip beslenmesi için KAYNAK, TEMEL (AMAÇ,NİYET) önemlidir. Kişi içindeki ahlak duygusunu, güzel ahlak haline getirmek için yaptığı ahlaki davranışın amacını, niyetini ALLAH SEVGİSİNİ, RIZASINI kazanmak için yaparsa güzel ahlak oluşur.

“O (mümin) ,ancak Yüce Rabbinin rızasını kazanmak için verir (hayreder)(Leyl 20)

Ama kişi ahlak duygusunu, güzel ahlak oluşması için yaptığı ahlaki davranışın (yardımseverlik, Doğruluk) amacını, niyetini Allah için DEĞİL DE TOPLUM (Çevrenin sözleri,gösteriş v.b.) için ve KENDİSİ (Nefsi, maddi çıkarları v.b.) için yaparsa güzel ahlak oluşmaz kötü ahlak oluşur.

“Mallarını, insanlara gösteriş için harcayanları da Allah sevmez.” (Nisa 35.ayet)

Örn: Ahlak duygusunu TOHUM'A; MAYA'YA benzetirsek bu tohumun gelişeceği bir gerçek zemine, toprağa koyarsak bu ahlak tohumu gelişir, serpilir ve ortaya çıkar. Yani içimizden gelen ahlak dürtüsüyle (tohum) iyilik yapmak istediğimizde Allah için (toprak yaparsak güzel ahlak, sağlam yere

ekildiği için her zaman, isteyerek yapar ve içimize huy olarak yerleşir ve ortaya çıkar.

Ama içimizdeki ahlak tohumuyla iyilik (cömertlik, doğruluk v.b.) yaparken amacımız yani toprağımız, Topluma gösteriş veya Maddi çıkar (menfaat) için yaparsak, Görünüşte ahlaklılık gibi görünür, fakat esasen amaç gösteriş-çıkarcı olduğundan o anda iyilik yapar ama menfaati kalmadığı zaman iyilik yapmaz ve bu ahlaki eylem kalıcı olmadığı için gerçek bir güzel ahlak değildir. Bu tür kişiler bir gün doğru, bir gün yalancı; bir gün cömert, diğer gün pinti olurlar. Çünkü bu iyiliği Allah için yapmamışlar, dünyalık için yapmışlardır.

Özetle; zaten içimizde var olan ahlaklılık duygusuyla iyi bir iş yapmak istediğimizde bu iyi davranışı, Allah'ın sevgi ve rızasını kazanmak amacıyla yaparsak hiç değişmeden her zaman güzel ahlak ortaya çıkar. Ama Toplum, çevre için veya Kendimiz, menfaatimiz için yaparsak güzel ahlak oluşmaz, kötü ahlak oluşur.